

ISBN 978 90 00 39541 5
NUR 273

© 2024 Van Holkema & Warendorf
Uitgeverij Unieboek | Het Spectrum bv

www.viviandenhollander.nl
www.marijnvwateren.nl
www.de-leukste-kinderboeken.com

Tekst: Vivian den Hollander
Illustraties: Marijn van der Wateren
Omslag: Marijn van der Wateren en Petra Gerritsen, Spletters.nl
Vormgeving: Petra Gerritsen, Spletters.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd bestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

All rights are reserved, including those for text and data mining, AI training and similar technologies.

Inhoud

Pas op voor de wolf! ~ 5

De enorme pannenkoek ~ 15

Zwartlokje ~ 20

De geitjes en de boze wolf ~ 27

De reusachtige biet ~ 35

De prinses en de kikker ~ 42

Was op voor de wolf!

ER WAREN EENS drie roze biggetjes, die dolgraag de wijde wereld in wilden.

'Ga maar. Dat kunnen jullie wel,' zei hun moeder. 'Maar beloof één ding: blijf altijd uit de buurt van de boze wolf.'

'Ja, dat doen we, mama,' zeiden de biggetjes. Ze gaven hun mama een dikke kus en gingen op weg.

HET EERSTE BIGGETJE rende vrolijk weg en kwam langs een berg stro.

‘Dat komt goed uit,’ zei hij. ‘Met dit stro kan ik een mooi huisje bouwen.’

Hij ging aan het werk en al snel was zijn huisje klaar.

En wie kwam eraan? Het was de boze wolf. Die zag het roze biggetje en dacht: mmm, dat zou een lekker ontbijtje zijn. Meteen stapte hij op het huisje van stro af en riep: ‘Hallo, doe eens open!’

‘Wie is daar?’ vroeg het biggetje.

‘Ik ben het, je vriend de wolf. Ik kom gezellig op bezoek.’

Het biggetje dacht aan wat zijn moeder had gezegd.

En hij riep: ‘Nee, zeg, ik ben niet gek. Ik wil niet in jouw grote bek.’

‘O nee? Wacht maar eens af,’ zei de boze wolf.

Hij blies het huisje van stro zo de lucht in. Snel greep hij het biggetje en at het op.

OOK HET TWEEDE biggetje rende vrolijk de wijde wereld in, en hij kwam langs een berg takken.

‘Dat komt goed uit,’ zei hij blij. ‘Met deze takken kan ik een mooi huisje bouwen.’

Hij ging aan de slag en na een paar uur was het huisje klaar.

En wie kwam eraan? Het was de boze wolf.

‘Kijk, nóg een biggetje,’ zei de wolf tegen zichzelf.

‘Mmm, dat zou echt een lekker middagmaal zijn!’ Hij stapte op het huisje van takken af en riep: ‘Hallo, doe eens open!’

‘Wie is daar?’ vroeg het tweede biggetje.

‘Ik ben het, je vriend de wolf. Ik kom gezellig op bezoek.’ Maar ook het tweede biggetje dacht aan wat zijn moeder had gezegd. En hij riep: ‘Nee, zeg, ik ben niet gek. Ik wil niet in jouw grote bek.’

‘O nee? Wacht maar eens af,’ zei de wolf. Hij blies het huis van takken zo uit elkaar.

Snel greep de boze wolf het biggetje en at het op.